

Bet. o. lovf. vedr. selvstændige erhvervsdrivende

Til nr. 15 og 25

Ændringen er redaktionel, idet bestemmelsen i § 23 i stedet foreslås optaget som stk. 5 i § 13.

Til nr. 16

Når den skattepligtige driver flere virksomheder, kan kapitalafkastet i den enkelte virksomhed efter lovforslagets § 14, stk. 2, hverken overstige nettooverskuddet i virksomhederne eller det kapitalafkast, der kan beregnes af virksomhedernes samlede afkastgrundlag.

I visse tilfælde vil der efter forslaget være mulighed for, at summen af de enkelte virksomheders kapitalafkast vil kunne overstige det kapitalafkast, der kan beregnes af virksomhedernes samlede afkastgrundlag. Ændringsforslaget sikrer, at dette ikke kan ske.

Hvis der skal ske en begrænsning af kapitalafkastet, afgør den skattepligtige selv, i hvilken virksomhed denne begrænsning skal ske.

Til nr. 17

I lovforslagets § 15, stk. 1, er anført, at opsparet overskud ved ophør af anvendelse af virksomhedsordningen skal medregnes i den skattepligtiges personlige indkomst i det indkomstår, der følger efter indkomståret, hvor den pågældende senest har anvendt reglerne i virksomhedsskatteoven.

I relation til denne bestemmelse opstår der et problem, når skattepligten ophører i samme år, som den pågældende ophører med at anvende virksomhedsordningen. Dette skyldes, at der ikke er hjemmel til at foretage beskatning efter skattepligtens ophør. Virksomhedsskatten på 50 pct. bliver herved endelig.

Har Danmark indgået en dobbeltbeskatningsaftale med en fremmed stat, kan der ligeledes opstå risiko for, at Danmark mister beskatningsretten, når den erhvervsdrivende, som anvender virksomhedsordningen er fuldt skattepligtig her til landet, men samtidig efter dobbeltbeskatningsaftalen har skattemæssigt hjemsted i den fremmede stat. Dette kan for eksempel være tilfældet, når den skattepligtige har taget bopæl i den fremmede stat sammen med sin familie og har bortforpagtet sin virksomhed i Danmark, samtidig med at bo-

pælen og dermed den fulde skattepligt her til landet opretholdes. Ved ophør af virksomheden kan den situation opstå, at beskatningsretten ifølge dobbeltbeskatningsaftalen til det opsparede overskud alene tilkommer den fremmede stat som hjemstedsstat, hvis beskatningen af det opsparede overskud først gennemføres året efter virksomhedsophøret.

Ændringsforslaget tilsigter, at beskatningsretten til det opsparede overskud i disse situationer bevares her til landet.

For overhovedet at kunne anvende virksomhedsordningen skal der bestå enten fuld eller begrænset skattepligt til Danmark, jfr. § 1 i forslaget til virksomhedsskatteoven.

Det bestemmes derfor indledningsvis i ændringsforslaget, at såfremt den fulde skattepligt eller den begrænsede skattepligt vedrørende virksomhedsdriften ophører, skal opsparede overskud medregnes i virksomheds-ejerens personlige indkomst i det samme år, som virksomhedsophøret finder sted. Herved fastholdes beskatningsretten her til landet. Det er uden betydning, om den pågældende fortsat personligt er begrænset skattepligtig her til landet af for eksempel lønindtægter.

I ændringsforslaget er det herefter anført, at en beskatning på samme tidspunkt som ved ophør af skattepligt skal finde sted, når der består fuld skattepligt her til landet samtidig med, at den pågældende overgår til at have skattemæssigt hjemsted i en fremmed stat. Denne situation kan alene opstå med hensyn til stater, som Danmark har indgået en dobbeltbeskatningsaftale med, og fordi der ikke er nogen pligt til at »framelde« sig den fulde skattepligt ved udrejse fra Danmark.

Det er alene i relation til loven om virksomhedsordningen, at den fulde skattepligt anses for bortfaldet, når der opnås skattemæssigt hjemsted i udlandet. Der indtræder således ikke begrænset skattepligt efter kildeskattelovens § 2, stk. 1, (f.eks. på grund af et fast driftssted) i denne situation. For at der kan blive tale om begrænset skattepligt, skal den fulde skattepligt efter kildeskattelovens § 1 bringes til ophør.

Ønsker den skattepligtige at fortsætte under virksomhedsordningen efter udrejsen til den fremmede stat, må den pågældende derfor godtgøre at være underlagt indkomstbeskatning til den fremmede stat, jfr. kildeskattelovens § 1, nr. 2. Dette sker typisk ved, at